

สารบัญ

บทสรุปย่อสำหรับผู้อ่าน (7)

คำนำ (10)

บทที่ 1: ภูมิทัศน์ทางวิชาการ กรอบทฤษฎี คำถามหลัก
และยุทธศาสตร์วิจัย

1

ส่วนที่หนึ่ง

การรับมือการชุมนุมในไทย

บทที่ 2: ประวัติศาสตร์การควบคุมฝูงชนในสังคมไทย

(พ.ศ. 2535-2548)

63

บทที่ 3: ความขัดแย้งเหลือง-แดงและความชอบธรรมทางการเมือง

122

บทที่ 4: การปรับปรุงรูปแบบการควบคุมฝูงชนของตำรวจไทย

162

บทที่ 5: กิจการประท้วงของ “กปปส.” (พ.ศ. 2556-2557)

187

บทที่ 6: มาตรการรับมือผู้ชุมนุม กปปส. ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

218

บทที่ 7: บทวิเคราะห์การรับมือผู้ชุมนุม: กระบวนการทำให้เป็นอารยะ

ความ (ไม่) เป็นสถาบันและวิกฤตความชอบธรรม

285

ส่วนที่สอง

การรับมือผู้ชุมนุมในอินเดียและฟิลิปปินส์ และข้อเสนอเชิงนโยบายต่อการรับมือผู้ชุมนุมในไทย

บทที่ 8: อินเดีย: ประวัติศาสตร์องค์กรตำรวจ รูปแบบการประท้วง และการรับมือผู้ชุมนุม	307
บทที่ 9: อินเดีย: เหตุจลาจลที่คุชราต (2002) เกรละ (2002-3) และการชุมนุมต่อต้านคอร์รัปชันที่เดลี (2011)	353
บทที่ 10: ฟิลิปปินส์: ประวัติศาสตร์องค์กรตำรวจ รูปแบบการประท้วง และการรับมือผู้ชุมนุม	395
บทที่ 11: ฟิลิปปินส์: กรณีตัวอย่างการประท้วงขับไล่-สนับสนุน ประธานาธิบดีเอสตราดากา (2001) ประท้วง SONA (2011) และประท้วงชวาเนา (2016)	448
บทที่ 12: เปรียบเทียบกรณีอินเดีย-ฟิลิปปินส์ และบทเรียนสู่ตำรวจไทย	480
บทส่งท้าย: ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	499
 ภาคผนวก	
ผนวก ก.	508
ผนวก ข.	511
 บรรณานุกรม	515